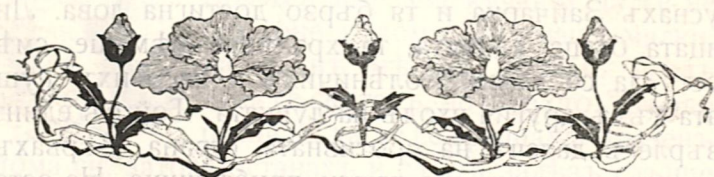

Обяснихъ си чакъ сега, защо лисицата бѣ тъй безстрашлива и толкова ядовита, та кучката нѣмаше смѣлостъ да я здави.

Какво ли усѣти майката — кучка, когато намѣри малкитѣ рожби, — осиротѣли лисичета?!... Навѣрно нейното сърце се кжсаше сега отъ жалостъ къмъ слабитѣ и беззащитни сирачета.

Горка-Горчица.

Паякъ.

— Тате, гледай, гледай, какъ хвърчи паякъ! — Сочеше Стойчо единъ паякъ, голѣмъ колкото лѣшникъ. Паякътъ спокойно сновѣше своята тънка мръжа отъ гредата до жгѣла на широката селска стая.

— Паякътъ не хвърчи, сине. Той се държи у паяжината. Той изпуска тънка нижка отъ тѣлото си, както бубата изпуска копринени жици, да се увие въ пашкулче. Нали си виждалъ какъ